

קוויד'צ' בלי רולינג

בשנה שעברה, כמעט אלפיים סטודנטים ממכללה פרטית במנהטן חתמו על עצומה הקוראת לפטר את פטריסיה סיימון, מרצה ותיקה לתיאטרון. "זו עצומה הדורשת להדיח חבר סגל שאינו מתיישר עם הדעות והפעולות האנטי גזעניות שמחלקת החינוך הבטיחה לאמץ בישיבת מועצת העיר מהשבוע שעבר", כך נכתב בה.

סיימון, אם תהיתם, לא נתפסה בהתנהלות מפלה כלפי סטודנט שחור עור או, חלילה, באמירה שאינה אוהדת את מהומות ג'ורג' פלויד האלימות שעדיין השתוללו אז ברחובות העיר. היא אפילו טרחה והגיעה לישיבת הזום של כנס נגד גזענות שארגנה המכללה. אבל שם, הבחין מי שהבחין, סיימון 'ניקרה'. היא הונצחה, באחד מריבועי הזום הרבים שהופיעו על המסך, כשהלחי שלה שעונה על כף ידה ועיניה עצומות.

על אותו נמנום רגעי למראית עין יצא הקצף ונכתבה העצומה. בעיני החותמים, היעצמות העיניים של המרצה הייתה זלזול בלתי נסלח באג'נדה שקידם הכנס. פיטוריה של סיימון נמנעו רק לאחר שפרסמה הבהרה כי היא לא נמנמה אפילו לא לרגע, ואין כאן אלא טעות אופטית של זווית המצלמה.

הסיפור הזה מאפשר לאדם המערבי להבין טוב יותר את הבכי ההיסטרי של הקהל הצפון-קוריאני בימי האבל על קים ג'ונג-איל, או את הדבקות שבה מחאו כף בפוליטיבז'ורו אחרי נאום של מנהיג המפלגה, אי אז בימים. הוא גם מאפשר הצצה לעתיד אפשרי. כי גם אם האנקדוטה מהמכללה במנהטן חריגה, הדרך לשם כבר אינה רחוקה. התופעה הזו קיבלה את השם "תרבות הביטול", *Cancel Culture*, והיא קרובה אליכם יותר ממה שתמצאו להאמין.

*

קחו למשל את הסופרת הפופולרית בתבל, ג'יי-קיי רולינג, מחברת סדרת הארי פוטר, שחשבה שהשחקן ג'וני דפ אינו בעיה שלה. דפ, שהיה אחד השחקנים העוסקים בעולם, לוהק לתפקיד הנבל בסדרת הסרטים 'חיות הפלא' שכתבה רולינג, בהפקת חברת הסרטים האחים ורנר. דפ עשה חיל בשני הסרטים הראשונים בסדרה וכבר לוהק לשלישי, אבל אז פרצה מחאת MeToo, וטבלואיד לונדוני אחד, הסאן, פרסם מאמר הקורא לרולינג לשקול את הרחקתו של דפ מכיוון שהוא "בעל מכה".

את הטענה שדפ הוא בעל מכה השמיעה גרושתו של דפ, השחקנית אמבר הרד, בטור שפרסמה כמה חודשים קודם לכן בווישינגטון פוסט. בתגובה להאשמה זו הגיש דפ

תביעת דיבה, נגד הרד, שעדיין מתנהלת בארצות הברית, ובה טען שהיא לא הייתה הצד המוכה אלא דווקא הצד המתעלל. תביעה דומה הגיש דפ נגד הסאן הבריטי. לאכזבתו של דפ בית המשפט הבריטי פסק לטובת העיתון וקבע כי מכלול הראיות שהובאו לפניו אינו שולל את האפשרות שדפ נהג באלימות נגד אשתו לשעבר.

האחים ורנר מיהרו לדרוש את הדחתו של דפ מהתפקיד. רולינג הסתייגה חלושות אך מיהרה לוותר. דפ הוחלף בשחקן הדני מאדס מיקלסן, ומאז הפך למצורע בהוליווד. העובדה שטבלואיד לונדוני אחר, הדיילי מירור, פרסם סמוך לאותה עת הקלטה של הרד שבה היא מודה שהיא זו שנהגה באלימות כלפי השחקן, לא עזרה לדפ להשיב אליו את התפקיד בסדרה, את כבודו האבוד או את מעמדו המקצועי. מסתבר שמי שבוטל, בוטל. ומי שלא רוצה להתבטל בעצמו, לא מעז להתערב.

*

אבל תרבות הביטול אינה נזקקת למערכת יחסים אלימה כדי לנעוץ את שיניה. די לה, כאמור, בניקור אל מול מצלמת זום. קל וחומר שדי לה בציוץ בטוויטר כדי לשלוח אדם אל ערבות הקור. ואחרי שג'וני דפ הורחק מ'חיות הפלא' הגיע גם תורה של רולינג עצמה.

הסופרת המפורסמת מחזיקה בדעות שאינן פופולריות בחוגי השמאל בעולם. אחדות מהן הן ההתנגדות לתנועת החרם על ישראל, ההתנגדות לכל גילוי של אנטישמיות, ובעיקר הזיהוי של השנאה לישראל של השמאל הקיצוני כאנטישמיות חדשה. היא גם חושבת שנשים הן נשים. כפעילה פמיניסטית ותיקה, וכמי שהייתה בעברה אם חד-הורית ענייה, רולינג עוסקת הרבה ותורמת הרבה מכספה להעצמת נשים משולי החברה. היא גם מזוהה את הסכנה האורבת לאותן נשים מהשיח הטרנסקסואלי ההולך ומקצין. אחרי הכול, נשים, ונשים חלשות בפרט, הן הראשונות לשלם את מחיר הטשטוש בין המינים.

פעילות פמיניסטיות רבות ברחבי העולם מתייחסות לנושא ברשתות החברתיות, ומדי פעם בפעם רולינג העזה לסמן 'לייק' על פוסטים כאלה ולכן סומנה על ידי פעילי קהילת הטרנס. לפני כשנה וחצי צייצה רולינג בתגובה לכתבה שעסקה ב"אנשים עם וסת" וכתבה שלאנשים כאלה קוראים פשוט נשים. אז ניתן האות להסתערות. רולינג הוקעה כטרנספובית, שהרי הציוץ שלה פגע בבני אדם בעלי וסת המגדירים את עצמם כגברים. ולא רק בהם; זו גם פגיעה באג'נדרים (כאלה שאינם מזדהים לא כגברים ולא כנשים), בביג'נדרים (כאלה המזדהים כגברים וכנשים כאחת), בטריוג'נדרים (כאלה המזדהים עם שלושה מגדרים שונים) בפאנג'נדרים (כאלה המזדהים עם מגדרי ביניים שונים), ובעוד כאלה שאינם מגדירים את עצמם כנשים דווקא, ובכל זאת הם.ן בעלי.ות וסת.

מה מחירו של ציוץ כזה? ובכן, בטרילרים של שני הסרטים הראשונים בסדרת 'חיות

הפלא' קיבלה רולינג, האישה שבראה את עולם הקסם הזה, קרדיט על מסך מלא, בשוט ממושך, באותיות קידוש לבנה ובפונט המוכר מסדרת הארי פוטר. מהטריילרים של הסרט השלישי שייצא לאקרנים השנה, זה שממנו סולק ג'וני דפ, סולקה גם היא. היוצרת נחתה מיצירתה. נמחקה. בוטלה.

זאת ועוד. בפרוס השנה האזרחית החדשה חגגו באולפני ורנר את יום השנה העשרים לצאת הסרט הראשון בסדרה כולה, 'הארי פוטר ואבן החכמים', בפרק איחוד גדול ששודר בכל העולם. 'חוזרים להוגוורטס' הוא שם מופע האיחוד החגיגי שבו לקחו חלק כל כוכבי הסדרה. שורות אלו נכתבות ימים ספורים לפני השידור, אך באולפני ורנר כבר הודיעו כי רולינג לא תיקח חלק בחגיגה, בגלל האכזבה של חלק מהשחקנים וחלק מאוהדי הסדרה מדעותיה. עם זאת, מההפקה הודיעו כי למרות הכול ישולבו בתוכנית קטעי ארכיון בהם היא מופיעה.

גם ליגת הקווידיץ' בארה"ב הצטרפה למחייית זכרה של רולינג בעוון הציוץ. הקווידיץ' הוא הספורט הקבוצתי הפופולרי בעולם הקוסמים הדמיוני של רולינג. הפופולריות העצומה של ספרי הארי פוטר הביאה להקמתן של מאות קבוצות קווידיץ' ברחבי העולם. אומנם, את המקור המלהיב של המשחק על המטאטאים המעופפים מתקשים המוגלגים, הלוא הם בני האדם הרגילים, לשחזר בעולמם חסר הקסם; לכן הם מסתפקים במשחק כדור משונה, כשמטאטא דומם של קש בין רגליהם. אך פתטיים ככל שיהיו, שחקני הקווידיץ' הארצי הם גם בעלי מודעות חברתית. לכן הם הודיעו כי מכיוון שמדובר באחד המשחקים המתקדמים מהבחינה המגדרית (אין לשתף יותר מארבעה שחקנים בעלי מגדר זהה בכל קבוצה) הם אינם יכולים עוד לשאת את הקשר שלהם לרולינג, ולכן הם מתכוונים למתג את עצמם מחדש ולשנות את שם המשחק.

במקרה הזה, המבטלים הם גם בעלי מודעות כלכלית מפותחת. בשולי ההודעה לעיתונות שהוציאו ראשי האיגוד האמריקני, הם הודו כי כל עוד המשחק שלהם מכונה קווידיץ' הם אינם יכולים לקבל חסויות, מכיוון שהזכויות בכל מותגי הארי פוטר מוחזקים כיום בידי אולפני האחים ורנר. ראשי האיגוד מקווים ששינוי השם יפתח בפניהם אופקים עסקיים חדשים.

מי יעצור את המסתננים?

כמו בישראל גם בבריטניה, אחרי שהעם אומר את דברו המשפטנים אומרים את המילה האחרונה.

משאל העם הגדול בבריטניה על ההיפרדות מהאיחוד האירופי וממוסדותיו, ה"ברקזיט", נערך כבר לפני חמש שנים, ובפועל נפרדה המדינה מהיבשת כבר לפני כמעט שנתיים. אחת הסיבות המרכזיות שבשלה בחרו אזרחי בריטניה לתמוך בברקזיט הייתה חוסר האונים של מוסדות האיחוד האירופי בבלימת גלי המהגרים מאסיה

ומאפריקה. הבריטים, כמו אזרחי מדינות אירופיות אחרות, הביטו אז בדאגה ובייאוש בהידרדרות החברתית והתרבותית שהביאה איתה ההגירה הלא מבוקרת וביקשו לשים לדבר סוף.

בבחירות הכלליות שנערכו במדינה לפני שנתיים שוב אמר הציבור את דברו זה. המפלגה השמרנית זכתה ברוב גדול, ובוריס ג'ונסון קיבל את המנדט להוציא לפועל את ההיפרדות ואת החזרת השליטה של בריטניה על גבולותיה. את המשימה האחרונה הוא הטיל על שרת הפנים האסרטיבית שלו פריטי פאטל – אגב, תומכת נלהבת בישראל – הינדית שהוריה, ממוצא הודי, היגרו בעצמם לאנגליה לפני כחמישים שנה. פאטל, פוליטיקאית דעתנית ונמרצת שלא מתנצלת על דעותיה השמרניות, עושה הכול כדי לנסות להחזיר לבריטים את השליטה על ההגירה לארצם, אך לפחות כרגע, ללא הועיל. בשנת 2021 נוספו בבריטניה עוד כמעט 30 אלף מהגרים לא חוקיים; רובם ככולם הגיעו אל מדינת האי בסירות קטנות היוצאות מחופי צרפת דרך תעלת למאנש. מדובר בזינוק של יותר מפי שלושה ממספר המהגרים הלא חוקיים המגיעים בדרך זו בשנה. זו השנה השלישית ברציפות בה מספר המהגרים המצליחים להגיע לאי מזנק.

"האדם מתכנן והאלוהים צוחק", אומר הפתגם היידי הידוע. העלייה התלולה במספר המהגרים הבלתי חוקיים לבריטניה היא באופן אירוני תוצאה ישירה של ההיפרדות מהיבשת שנועדה, כאמור, להשיג את התוצאה ההפוכה.

ראשית, הברקזיט הביא לעזיבתם של מאות אלפי אזרחים אירופים שעבדו בבריטניה ונאלצו לחזור אל ארצות מוצאם. הבריטים, שהתמכרו במהלך עשרים השנים האחרונות לכוח אדם מזרח-אירופי, בעיקר בעבודות הצווארון הכחול, מצאו את עצמם עם מחסור חמור בעובדים – והמסתננים מאפריקה ומאסיה מצאו שוק צמא לידיים עובדות. זאת ועוד, עד להיפרדות, יכולה הייתה בריטניה להחזיר מבקשי מקלט שהסתננו לתחומה למדינה האירופית הראשונה שבה דרכה כף רגלם, כדי ששם יגישו את הבקשה למקלט. אך בעקבות הברקזיט דולדלו מאגרי הרצון הטוב של מדינות האיחוד כלפי בריטניה, והצרפתים, שסירות המבריחים יוצאות משטחם, לא עושים מאמצים גדולים במיוחד כדי לסייע למדינה הפורשת. בריטניה נאלצת לדון בבקשות המקלט של כל מי שהצליח לחצות את התעלה.

אבל לו אלו היו כל הבעיות של פאטל, היא הייתה יכולה להן מזמן. הבעיה שלה, מוכרת עד כאב בישראל, היא מערכת משפטית לעומתית המגובה בתקשורת עוינת.

קחו למשל את הצעד המתבקש, לאפשר לכוחות השיטור הימי הבריטי לאלץ את הסירות המתקרבות לחוף לשוב אל חופי אירופה. משמר החופים הבריטי פיתח בשנתיים האחרונות תורת לחימה משוכללת היכולה לאלץ את סירות המבריחים לחזור על עקביהן. אחרי חודשי אימונים ארוכים הכוח היה מוכן למשימה. אלא שאז

התעוררו משפטנים בשירות המדינה הבריטי ודרשו להקפיד את הפרויקט. הם טענו כי אם סירה שאולצה לחזור תטבע בדרכה חזרה ליבשת, ייתכן שאנשי המשמר הימי יהיו חשופים לתביעות משפטיות.

פאטל ניסתה להרתיע את המברחים עצמם, ויזמה חקיקה המטילה על בעלי הסירות עונשי מאסר כבדים. החקיקה החדשה קובעת גם שבמקרה שהמהגרים יטבעו במהלך מסעם הבלתי-חוקי אל האי (וטרגדיה כזאת התרחשה בנובמבר האחרון, כאשר סירת מברחים התהפכה ועשרים ושבעה מנוסעיה טבעו למוות) יוטל על המברחים מאסר עולם. אלא שנראה שבתי המשפט מעקרים כל ניסיון להעניש את המברחים. הם שחררו לאחרונה מברחים שהובאו בפניהם, בטענה כי על התביעה להוכיח מודעות של המברחים לא רק לכך שהנוסעים על הסירות הם מהגרים בלתי-חוקיים המתכוונים להיכנס לבריטניה, אלא גם לכך שנוסעים אלה מתכוונים שלא לעזוב את המדינה מאוחר יותר.

עכשיו מנסה משרדה של פאטל לקדם פרקטיקה של איזוק אלקטרוני של אלו הנתפסים בדרכם לאי. כיום המסתננים שנתפסים מגישים בקשה של מקלט מדיני – אך עוד לפני שהבקשה נבדקת, רבים מהם נטמעים במהירות בשוק העבודה השחור העצום של בריטניה (המוערך בכעשרה מיליון עובדים זרים בלתי-חוקיים). אם הבקשה נדחית והם הופכים למועמדים לגירוש, השלטונות אינם יכולים לאתר אותם. התקווה בבריטניה היא שאיזוק אלקטרוני וגירוש אפקטיבי ירתיעו רבים מלנסות את מזלם בהסתננות לאי. אך גם ליוזמה הזאת הולכת ומתגבשת אופוזיציה תקשורתית ומשפטית חזקה הרואה בעניין פגיעה שאינה מידתית במסתננים.

גלגולו הקודם של האיזוק האלקטרוני, יוזמה גדולה אחרת של פאטל שדיווחנו עליה בעבר, היה אימוץ של המודל האוסטרלי: גירוש המסתננים למחנה מעצר במדינה שלישית עד לבדיקת זכאותם למקלט מדיני. כרגע התוכנית בצרות. כמה מדינות באירופה חזרו בהן מנכונותן לשתף פעולה עם בריטניה בנושא. נבדקת גם אפשרות להקמת מערך כליאה באיים מרוחקים הנמצאים תחת ריבונות בריטית – אך זהו פרויקט יקר מדי, שעלותו עלולה להרקייע למאות אלפי לירות שטרלינג לכל מסתנן. אבל, ליתר ביטחון, בבריטניה כבר מתנהל בעוז קמפיין הטוען נגד הזכות המשפטית של הממשלה להגלות מסתננים לפני בדיקת הזכאות שלהם.

פאטל אינה אומרת נואש. בחודש שעבר היא נשבעה שלמרות כל הקשיים היא תמשיך ותנסה למצוא את הדרך לעצור את ההגירה הבלתי-חוקית. אבל, לפחות כרגע, נראה שמערכת המשפט הבריטית מכוננת משוואה שבה כל ניסיון לעצירת ההגירה הבלתי-חוקית נהפך לבלתי-חוקי בעצמו.

מה קוראים ילדים בטקסט

חבר בית הנבחרים של טקסס, מאט קראוס הרפובליקני, מתמודד למשרת התובע הכללי של המדינה. המושל השמרן של טקסס, גרג אבוט, מתמודד לקדנציה נוספת. אולי זו הסיבה לכך שבשבועות האחרונים הם פצחו בקמפיין שמעורר במדינה מהומת אלוהים ומוציא את אמריקה מדעתה.

קראוס שלח לספריות של בתי הספר במדינה רשימה של לא פחות מ-850 ספרים, שרובם המכריע יצאו לאור בשנים האחרונות, ובהם תכנים שנויים במחלוקת: בחלקם תכנים מיניים בוטים, חלקם עוסקים בטרנסג'נדר או במיניות הומוסקסואלית, ואחרים מקדמים תיאוריית גזע פרוגרסיביות קיצונית. במסגרת חקירה רשמית של בית הנבחרים הוא דרש לדעת אילו מהספרים נמצאים בכל ספרייה ומה היו השיקולים לרכישתם ולהשאלתם לתלמידי בתי הספר.

כעבור כמה שבועות הורה המושל אבוט לרשויות החינוך במדינה לאתר ספרים בעלי תוכן מיני גלוי ובוטה. הוא גם דרש כי בתי הספר יציבו סטנדרטים ברורים שעל פיהם ספרים יירכשו ויושאלו בספריות שלהם. כאן החלה כבר מהומה: בעקבות הפוליטיקאים החלו גם ארגונים שמרניים לדרוש, על פי חוק חופש המידע, את רשימות הספרים בבתי הספר ואת התבחינים שלאורם מחליטים הספרנים אילו ספרים יירכשו. הורים החלו להגיע לישיבות מועצות בתי הספר ולדרוש להסיר ספרים הפוגעים פגיעה קשה בחינוך שהם מנסים להעניק לילדיהם. והספרנים ובתי הספר? ובכן, חלקם נענו, ופתחו בבדיקה מקיפה של הספרים ואילו חלק אחר מתנגד בתוקף לעצם הביור, וביחד עם התקשורת הכלל-ארצית והפוליטיקאים מהשמאל, התחיל לזהות תהליכים ולהיזכר בתקופות אפלות.

אלא שבעוד הצועקים על ניסיונות הצנזורה בטקסס מתחלחלים מזיכרונות מימי הרייך השלישי ומימי הביניים, נראה שהם מתעלמים מזיכרונות אחרים, מימים קרובים יותר. כמו למשל החודש שעבר, שבו מועצת בית ספר בווינגטון החליטה להוריד ממדפי הספרייה שלה את עותקי הקלאסיקה 'אל תיגע בזמיר' של הרפר לי, רומן נעורים נפלא בעל מסר אנטי-גזעני נוקב. הספר הוסר בגלל השימוש במילה 'ניגר', כלומר 'כוש', וכן כיוון ש"הוא מסופר מפרספקטיבה לבנה בלבד ואינו תומך בערכים של שיווין והכלה". הספר נזרק מספריות בתי ספר בארה"ב פעם אחר פעם, וכמותו אפילו 'הקלברי פיין' של מארק טוויין וקלאסיקות נוספות – כולם בעקבות תלונות של הורים בעלי השקפות שמאלניות.

בתקופה אפלה אחרת, במרס של השנה שעברה, החליטה ההוצאה לאור בעלת הזכויות על ספרי ד"ר סוס להפסיק להדפיס שישה כותרים של סופר הילדים בגלל מאפיינים 'אוריינטליסטיים' של חלק מהדמויות ובגלל קומפוזיציות היכולות להתפרש כעליונות לבנה.

מכל מקום, קראוס ואבוט לא יצאו בקמפיין ספריות בתי הספר שלהם רק כדי להציב מראה בפני הפעילים הפרוגרסיביים. הם מבקשים להשתמש באחד קלפים האלקטורליים החזקים ביותר של הרפובליקנים היום בארצות הברית: המאבק על זכותם של ההורים להגן על ילדיהם מפני אג'נדות פרוגרסיביות המקודמות על ידי אליטה אקדמית המנסה לשנות את פניה של אמריקה.

כוונות טובות, ושהעניינים ישלמו יותר

כוונות טובות עולות למין האנושי ביוקר, והחלשים ביותר משלמים בדרך כלל את המחיר הגבוה ביותר. את מחיר פתיחת גבולותיה של מדינה בפני מהגרים ממדינות נחשלות משלמים, לפני כולם, תושבי שכונות העוני בערים הגדולות, אזרחים העובדים בעבודות פשוטות ובשכר נמוך, תלמידי בתי הספר הכושלים ביותר ונשים שנאלצות לצעוד בשכונות מפוקפקות. את מחיר המעבר לאנרגיה ירוקה משלמים החורף הזה עשרות מיליוני עניים ברחבי אירופה, שנאלצים לא רק לשלם תוספת של עשרות אחוזים על חימום ועל צריכת החשמל, אלא גם לספוג עליית מחירים כללית הנגזרת מהזינוק במחירי האנרגיה ביבשת. ואת מלוא מחיר הסובלנות למהומות השחורים בשנה שעברה, ספגו עסקים קטנים – של שחורים, של לבנים ושל כל מי שביניהם – במרכזי הערים ברחבי ארה"ב. דרכו של עולם היא שהחשבון הגבוה ביותר מוגש לחלשים, אך נראה כי בימים אלו, כאשר כוונות טובות הפכו לתחביב אצל רבים מקרב השכבות החזקות, החשבון מוגש לעניים באופן ציני במיוחד.

החוק מ-2016, למשל, זה שהטיל חובת גבייה על כל שקית ניילון, והחוק הטרי המטיל מס על כלים חד-פעמיים זולים, אינו מורגש אצל משפחות העורכות מדי חודש קניות מזון בסכום השווה לשכר המינימום. אבל, מדי פעם בפעם, החובה הזו עוגמת את נפשם של אלה המחשבים פרוטה לפרוטה. לעומת זאת, אותם עניים לא היו מתרגשים כלל לו למשל היה מוטל מס שהיה מצמצם את כמות הטסים לחו"ל, כזה שהיה מביא איתו רווח אקולוגי הגבוה עשרת מונים מזה של חוק השקיות. אבל במקרה שכזה, יאפים מכל הגילים, וסלי בד ממותגים על כתפיהם, היו נזעקים. הם אומנם אוהבים כוונות טובות, רק לא על חשבונם.

כדי להבין עד להיכן הדברים מגיעים, נספר שבגרמניה הצטרפה לממשלה מפלגת הירוקים הוותיקה. זו מפלגה בעלת מצע אקולוגי לוחמני והיא נהנית מפופולריות גבוהה בשכונות האמידות של הערים הגדולות במדינה ובערי האוניברסיטה הקטנות שלה. המפלגה זכתה בין השאר בתיק החקלאות. ושר החקלאות, צ'ס אוזדמיר, הודיע כי מבחינתו מחירי המזון בגרמניה נמוכים מדי. הוא מתכנן רפורמה שתעלה אותם במידה ניכרת. הרפורמה שלו אמורה לשפר את איכות המזון, אבל בעיקר להפחית את הנוק הסביבתי שגורמת החקלאות ולשפר בהרבה את איכות החיים של בעלי החיים בחוות החקלאיות.

התוכנית של הירוקים מעוגנת כבר בהסכמים הקואליציוניים של הממשלה הגרמנית החדשה. היא עדיין לא עובדה לפרטיה, אך שתי ידיעות על אודותיה כבר התפרסמו. האחת, שהיא מבוססת על שילוש שטחי החקלאות האורגנית במדינה. והשנייה, שהיא מבוססת על עבודת מטה של ועדה ממשלתית שהעריכה בעבר את עלותה של תוכנית כזאת. המחיר שממשלת גרמניה תשלם בעבור התוכנית הוא בין 7 ל-11 מיליארד אירו בכל שנה.

המחיר שהצרכן הגרמני יאלץ לשלם הוא מדהים. על פי הערכת הוועדה, מחיר מוצרי החלב בגרמניה אמור לזנק פי שניים עד פי ארבעה ממחירים היום. בשר הבקר צפוי לזנק פי שישה: ממחיר ממוצע כיום של 14 אירו לק"ג – למחיר אסטרונומי של 80 אירו לק"ג.

העניים בגרמניה יאלצו לצמצם במוצרי החלב, ובוודאי שלא יוכלו להרשות לעצמם בשר בקר. אבל אם התזונה שלהם תיפגע, תמיד יוכלו בעלי הכוונות הטובות מגרמניה ללמוד מעמיתיהם הישראלים, ולהטיל מס חינוכי גם על הסוכר.

אוניברסיטת טורונטו, אחד המוסדות האקדמיים החשובים בצפון אמריקה, מציעה השנה לתלמידיה קורס חדש: מתמטיקה משחררת. "לאחרונה מצאה עצמה המתמטיקה על פרשת דרכים בין מסורתיות לפרוגרסיביות", נכתב בתיאור הקורס. "המתמטיקה הפרוגרסיבית מקודמת במידה רבה על ידי נשים מתמטיקאיות בכלל, ובפרט על ידי נשים שחורות, נשים ילידות ונשים ממינצוטים נראים אחרים [מינצוטים נראים הם מינצוטים שניתן לזהותם במבט, למשל בגלל צבע העור, להבדיל ממינצוטים הנבדלים בדברים שאינם נראים לעין, למשל מנהגים או שפה]. במחקרים המתמטיים שלהן שזורה ביקורת נועזת על המסורת המתמטית, ראייה מחדש של התרבות המתמטית ועוד. קורס זה יעסוק בשווה ובשונה שבין צורות חדשות של מתמטיקה נגישה ובין מקורות מתמטיים שנגזרו בעיקר מהניסיון ומהנרטיבים הגבריים". דרישת הסף לקורס היא אלגברה ברמה תיכונית. דוברת הרפורמה של האוניברסיטה ציינה בהודעה לעיתונות כי הקורס נדרש מכיוון שבתי ספר רבים במדינה כבר שילבו בהוראת המתמטיקה שלהם אג'נדה חברתית.